

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

for årtier tilbage at komme til og fra. Jeg må tilstå, at det var forholdsvis snildt at komme derop, og de priser, jeg i øvrigt hørte på rejsen frem og tilbage, synes jeg ikke virkede særlig afskrækkende. Derfor tror jeg, man må indstille sig på, at selve det at rejse til Grønland og være beskæftiget i Grønland er ikke så afvigende, som det var for årtier tilbage. Man har altså fastholdt dette Grønlandstillæg, fordi man vil trække arbejdskraft derop, man betaler, fordi det er et afvigende sted at være, men jeg tør nok sige, at dette Grønlandstillæg virker meget voldsomt; det virker meget voldsomt, vil jeg gerne gentage.

Nu agter man at afskaffe en ting som brændselskompensationen formodentlig 1. januar 1972, og det kan lyde meget rimeligt. Ligeledes vil man ændre reglerne vedrørende boligen. Jeg tror, man stiller store krav til en fribolig. Hvis man selv skal betale for boligen, man bor i, reduceres den nok noget. Det er jo ret menneskeligt.

De lønninger, som nu er aftalt, og som jeg i øvrigt ikke skal gå særlig i detaljer med, virker de dog ikke voldsomme, og kan de ikke virke på den måde, at den grønlandske arbejdskraft, som normalt og forhåbentlig i stigende omfang ville søge ind i det almindelige grønlandske erhvervsliv, vil sige: den afkastning, som en beskæftigelse i det grønlandske erhvervsliv kan give mig, er forholdsvis ringe og forholdsvis alt for ringe i forhold til den afkastning, som kan blive mig til del, hvis jeg søger ind i det offentlige tjeneste på Grønland? Jeg vil tro, at der her er en ting, som man er nødt til at tage hensyn til. Det kan ikke hjælpe at fastholde to lønniveauer, ét for dem, som er ude på det normale arbejdsmarked i Grønland, og ét for dem, som er tjenestemandsansatte i Grønland, og når man sammenholder tallene fra den tjenestemandreform, vi har gennemført hernede, som er belastet med skat og afgifter, med tallene i det forslag, som her foreligger, tal, som ikke er belastet, som er rene lønninger, al den stund man ikke har en tilsvarende skattelovgivning på Grønland, som vi har hernede, er jeg nødt til at sige, at den forskel, der er i den disponible løn for f. eks. en lærer, der er engageret hernede, og en lærer, som er engageret i Grønland, virker meget voldsom, og jeg er nødt

til at stille det spørgsmål til ministeren: når man kommer med et forslag om sådanne lønninger, har ministeren da ikke på forhånd taget højde for, at man i Grønland indfører en indkomstbeskatning? Det vil jeg da gerne have at ministeren for god ordens skyld bekræfter. Jeg betragter det i øvrigt som ganske givet.

Der kan siges meget mere om disse ting, end der er sagt i dag, selv om jeg nok må sige, at jeg sjældent har hørt den sidste debat en fredag blive så lang, som tilfældet her er. Det fortæller nok et og andet om, at der også vil komme et grundigt udvalgsarbejde bagefter. Vi skal se på det i udvalget, og jeg skal da for god ordens skyld, også som den højtærede Grønlandsministers partifælle, anbefale lovforslagene, men vil gerne føje til, at vi skal have kigget grundigt på dem i udvalget.

Knud Hertling: Ved første behandling af disse tre lovforslag befinder vi os i og for sig i en noget aparte situation. De forudsætninger, som var til stede for reformen for de danske tjenestemænd i 1969, eksisterer ikke her. Man står således i Grønland ikke i den situation, at man er nødt til at ajourføre tjenestemandslønningerne til det private arbejdsmarkeds lønniveau. Derfor er det nuværende forslag om en reform for de i Grønland ansatte tjenestemænd mere et udtryk for en solidaritet mellem tjenestemændene hernede og i Grønland. Samtidig er forslaget jo også en opfyldelse af et løfte, som blev afgivet til tjenestemændene i Grønland i forbindelse med reformen her i Danmark. Derfor forekommer det mig meget rimeligt, at reformen skal have tilbagevirkende kraft til 1. juli 1969.

Det er absolut ikke uden betænkeligheder, jeg har set lovforslagene fremsat. Mine betænkeligheder ligger først og fremmest i, at forslagene yderligere vil medføre et væsentlig forøget lønspænd dels mellem de højest lønnede tjenestemænd og de lavest lønnede tjenestemænd, og dels mellem tjenestemænd i det hele taget og de grønlandske arbejdere og funktionærer, altså dem, der aflønnes i henhold til overenskomsten mellem staten og Grønlands Arbejder Sammenslutning.

Vi kan stille det spørgsmål: hvor bliver den højt besungne solidaritet af, den solida-